

KÄYTTÖOHJE Kaskinuotio

Yleistä

Kaskinuotio koostuu kartiomaisesta, alhaalta umpinaisesta tulipesästä ja tulipesää kiertävästä kiinteästä ritilästä. Lisäksi on säädettävä ritilä, jota voidaan säätää sekä korkeus- että sivusuunnassa. Irrotettavan ritilän voi nostaa suojaan silloin, kun nuotiota ei käytetä. Ritilän kannakkeen päälle voi asettaa kattilan, pannun tai ns. muurinpohjapannun (ilman ritilää). Ritilän kannakkeessa on myös koloja, joihin voi ripustaa sangallisen kattilan tai pannun silloinkin, kun ritilä on paikallaan. Tulipesä voidaan sulkea kannella. Kantta voi käyttää myös tuulensuojana, säteilyseinänä ja aputasona.

Ritilän korkeudensäätö tapahtuu parhaiten seuraavasti: tartu dominoivalla kädelläsi ritilän kannatinputkesta tolpan ja ritilän väliseltä alueelta sopivasta kohdasta (mitä painavampi kattila tms. on kannatettuna, sitä lähempää ritilää. Voit ajatella systeemin ikään kuin vaakana/puntarina.) Nosta kädellä ylöspäin. Paina toisella kädellä tolpan ulkopuolella sijaitsevasta kahvasta kevyesti alaspäin. Etsi tasapainotila, jolloin voit nostaa kokonaisuutta ylöspäin. Nosta kokonaisuutta hiukan sen kolon yläpuolelle, johon aiot siirtää lukituskielen. Vähennä alaspäin painavaa voimaa rauhallisesti ja irrota kätesi kahvasta. Pidä dominoiva kätesi varmistamassa, mutta voit vähentää hiukan kannattelevaa voimaa. Kitka pitää orren paikallaan melko luotettavasti. Siirrä lukituskieli haluamaasi koloon. Palauta käsi kahvalle ja paina alaspäin kunnes tunnet tasapainon. Laske varsi nyt lukituskielen varaan. Jos haluat laskea vartta alaspäin, nosta sitä ensin hiukan ylöspäin yllä kuvatulla tavalla. Siirrä lukituskieltä haluamaasi koloon ja laske sitten alas tasapainottamalla ortta molemmilla käsillä. Älä yritä nostaa tai laskea ortta pelkästään yhdellä kädellä. Ota orsi ensin kannatukseen käsillä ja irrota vasta sen jälkeen lukituskieli. Älä irrota lukituskieltä, jos orsi ei ole kannatettuna kädellä.

Käyttö nuotiona

Sytyttäminen

Sytyttäminen ensimmäisellä käyttökerralla tapahtuu, kuten minkä tahansa nuotio sytyttäminen. Tapoja ja mieltymyksiä on paljon; tässä yksi vaihtoehto. Lado noin 1 -2 cm (siis suhteellisen ohuita) läpimittaisia puita ristikkäin nuotio pohjalle useita kerroksia. Jätä päällimmäisiin kerroksiin pieni aukko keskelle. Laita aukkoon tuohisuikaleita ja sytytä ne. Kun alkupanos on syttynyt ja sopivasti hiillosta muodostunut, voit alkaa lisätä puuta. Etenkin alussa kannattaa lisätä ohuita puita.

Sytyttäminen seuraavilla kerroilla on helpompaa. Kannen alla edellisellä kerralla polttamatta jääneet (Kaskinuotiota ei tarvitse eikä kannata polttaa loppuun samalla tavalla, kuin perinteisen nuotio kanssa tulee toimia) hiilet ja puut ovat säilyneet rutikuivina. Pieni määrä sytykettä, esim.

tuolta, riittää. Rutikuivat hiilet ja puut syttyvät herkästi uudelleen. Kun vanhat puut ovat syttyneet, voit alkaa lisätä uusia puita. Toinen mahdollisuus on, että hyödynnät ensin hiilloksen, joka syntyy vanhoista hiilistä muutamassa minuutissa. Kärivät ensin vaikkapa makkarat hyvällä hiilloksella ja vasta sen jälkeen lisäät puita saadaksesi lämmittävät liekit. Tällainen käännteinen (verrattuna tavanomaisiin nuotioihin) polttaminen on mahdollista, jos jokaisen polttokerran lopussa valmistaudut jo seuraavaan polttokertaan. Lopussa kannattaa lisätä puita siten, että hiillosta muodostuu ja osa puista jää palopesään kuivumaan seuraavaa kertaa varten. Osittain palanut puu syttyy erittäin helposti, koska sen pinnassa oleva hiili alkaa hehkua ja lämmittää puuta. Puusta alkaa vapautua savukaasuja, jotka syttyvät hehkussa.

Jos edellisestä käyttökerrasta on vähän aikaa (enintään vuorokausi), ja jos hiillosta ja tuhkaa on kertynyt riittävästi Kaskinuotion pohjalle, on mahdollista, että osa hiilistä kytee vielä. Tällöin riittää kun vain avaa kannen ja odottaa. Nuotio syttyy itsestään! Kydyn olemassaoloa voi yrittää tunnustella kädellä; onko lämpöä havaittavissa. Pimeässä kyty näkyy helposti. Voi tehdä myös niin, että avaa kannen ja ryhtyy vaikkapa valmistelemaan poltettavia puita tai jotain muuta askareta. Jos kytyä on tallella, se leviää nopeasti saadessaan happea ja ensimmäiset savukiehkurat näkyvät muutamassa minuutissa. Jos savua ei ala näkyä, kyty on sammunut ja pitää sytyttää uudelleen. Kannattaa siis opetella polttamaan Kaskinuotiota siten, että hiillosta kertyy sopivasti (-> ks. biohiilen valmistaminen). Eli ei kannata polttaa puita loppuun/tuhkaksi. Se helpottaa sytyttämistä seuraavalla kerralla.

Polttaminen

Kaskinuotion suunnittelussa on tavoitteena ollut mahdollistaa puun puhdas palaminen myös avonuotiossa. Oikein käytettynä silmin havaittavaa savua ei synny.

Kaskinuotion tulipesän rakenne poikkeaa tavanomaisesta nuotiosta. Kartiomaisen palotilan alaosassa ei ole aukkoja paloilmalle. Paloilma tulee vain yläkautta. Tällä mahdollistetaan ns. pyrolyysipolttoto, eli puuta poltetaan vähähappisessa ympäristössä. Tällöin puusta haihtuu kaikki ns. haihtuvat jakeet (=savukaasut) ja jäljellä jää hiili. Savukaasut poltetaan ylimmässä kerroksessa ja hiili pyritään säilyttämään (=ei polteta tuhkaksi) kartion pohjalla. Tällainen polttotapa on tunnettu tuhansia vuosia. Arkeologit ovat löytäneet kartiomaisia maakuoppia, joissa on valmistettu hiiltä (netistä löytyy tietoa tästä). Optimaalisessa tilanteessa (kun pohjalle on jo kertynyt hiiltä/hiillosta), hiilloksen päällä on tasainen kerros palavaa materiaalia (=ohuita puita) siten, että koko pinta-ala on kauttaaltaan liekkien peitossa. Englanniksi sanotaan *flame top kiln*, joka suomeksi tarkoittaa sitä, että palopesässä on ”liekkikansi”. Tällä tarkoitetaan sitä, että paloilman tullessa ylhäältä, se törmää liekkikanteen, jossa valtaosa hapesta kuluu palamisprosessissa ja vain pieni osuus läpäisee liekin (”kannen”) ja pääsee hiillokseen asti. Jos hiillos ei saa tarpeeksi happea, se ei pala tuhkaksi. Tätä polttotapaa hyödynnetään ns. kartiohiilettimissä (engl. biochar cone kiln), joilla valmistetaan biohiiltä maanparannuskäyttöön ylijäämäpuusta, kuten risuista. (Biohiileen kannattaa tutustua vaikkapa netin avulla. Engl. biochar -hakusanalla löytyy myös runsaasti tietoa biohiilestä.) Kaskinuotiolla voi valmistaa biohiiltä -> ks. biohiilen valmistaminen. Sitä kannattaa opetella tekemään senkin takia, että siinä oppii polttamaan puuta hyvin (puhtaasti).

Paras tapa on lisätä ohuita puita kerroksittain edellisen palavan kerroksen päälle. Puita ei sijoitella vierekkäin eikä mitenkään säännöllisesti, vaan hajalleen (harakanpesämäisesti). Tavoitteena on saada liekkikerros kattamaan koko tulipesän pinta-ala. Arvioi mistä kohdasta

puuttuu liekkiä/puuta ja lisää siihen puu. Näin saat aikaiseksi ”liekkikannen” ja palavan kerroksen alle alkaa kertyä hiillosta. Jos syöttötahti on verkkainen, hiillosta kertyy vain vähän. Kun syöttötahti on optimaalinen (ja puut ovat kuivia ja sopivan kokoisia), palopesä täyttyy hiilloksella noin tunnin polton aikana.

Kaskinuotiossa voi polttaa tavanomaisia klapeja (sellaisenaan, ilman lisäpilkkomista), mutta tällöin palaminen ei ole yhtä puhdasta. (Avonuotiossa liekin lämpötila laskee nopeasti. Sen näkee siitä, että jossain vaiheessa liekki loppuu ja savukaasut nousevat palamattomana ilmaan. Liekki on ikään kuin puun pinnassa kiinni. Pilkkomalla klapit ohuiksi pilkkeiksi saadaan enemmän pinta-alaa suhteessa puun tilavuuteen. Puun lämmitessä savukaasut tulevat puusta ulos ja jos palopinta-alaa ei ole riittävästi, osa savukaasusta karkaa palamattomana ympäristöön. Palamaton savukaasu on menetettyä lämpöä!)

Sammuttaminen

Kaskinuotio sammutetaan asettamalla kansi nuotion päälle. Ole varovainen asettaessasi kantta. Jos liekkejä on vielä paljon sammutusvaiheessa, voit käyttää kantta suojakilpenäsi (sammutuspeitteen tapaan). Ota ote kahvasta vahvemalla kädelläsi. Toisella kädellä voit tarttua kannen alareunasta. Lähesty nuotiota kansi kilpenäsi. Täsmää alareuna itseäsi lähimpänä olevaan nuotion reunaan. Laske kansi kallistamalla nuotion päälle. Varmista vielä, että kansi on asettunut oikeaan kohtaan ja tiiviisti nuotion päälle. Muuta ei tarvitse tehdä.

[Kuva]

Kaskinuotiota ei tarvitse sammuttaa vedellä. Kaskinuotiota ei tarvitse eikä kannata polttaa ns. ”loppuun”, kuten tehdään tavanomaisen nuotion kanssa. Tavoitteena on säästää kaikki polttamatta jäänyt puu ja hiillos seuraavaan kertaan.

Kaskinuotioon voi lisätä puita vielä juuri ennen sammutusta. Kun puiden pinta hiiltyy hiukan, ne syttyvät seuraavalla kerralla helposti. Ne myös kuivuvat lisää nuotion jälkilämmössä, jolloin seuraavalla kerralla on varmasti kuivat puut sytytysvaiheessa.

Poltettava materiaali

Kaskinuotion suunnittelussa on ollut tavoitteena mahdollistaa puun puhtas palaminen myös avotulesa. Oikein käytettynä silmin havaittavaa savua ei synny.

Poltettavien puiden tulee olla kuivia (ns. ”ulko-kuivia”). Puun kosteuden arvioimiseksi on olemassa useita tapoja (esim. Lars Myttig: Täyttää puuta). Jos puusta kuuluu siihenä tai sen päästä tulee kuplia tai vaahtoa palaessa, se on liian kosteaa. Veden höyrystäminen sitoo paljon energiaa ja höyry syrjäyttää paloilmän tulipesästä. Palamattomia savukaasuja karkaa enemmän ilmaan, eli nuotio savuttaa enemmän.

Ekologisin materiaali on oksat, risut ja rangat, etenkin jos niitä on saatavilla läheltä. Kaskinuotiossa kannattaa polttaa suhteellisen pieniläpimittaista puuta, jos haluaa mahdollisimman hyvää palamista ja vähän savua. Optimaalinen läpimitta puulle on noin 3 – 4 cm. 7 – 8 cm ranka kannattaa halkaista kahteen osaan. 10 cm neljään osaan. Jos käytät tavanomaisia klapeja, ne kannattaa pilkkoa 3 – 4 osaan. Tavanomaisia klapeja voi polttaa sellaisenaan, mutta palaminen ei ole yhtä puhdasta (savua karkaa enemmän ympäristöön).

Kaikki puulajit soveltuvat poltettavaksi Kaskinuotiossa. Jotkut puulajit räiskyvät enemmän (esim. kuusi ja haapa) kuin toiset (esim. koivu). Jos haluat välttää räiskymistä, käytä koivua. Käsiteltyä puita (paineekyllästys, kyllästys, maalaus) ei saa polttaa. Myöskään paljon liima-aineita sisältäviä levyjä (lastulevy, kovalevy, MDF jne.) ei saa polttaa.

Käyttö grillinä

Kaskinuotio perustuu kartiohiilettimeen (ks. www.innovaatiopalvelu.fi tai hakukone ”biochar cone kiln”). Kartiohiilettimellä valmistetaan biohiiltä. Hyvän hiilloksen grillausta varten voi siis tehdä itse polttamalla ensin puita samalla tavalla kuin biohiiltä valmistettaessa. Hiilloksen valmistaminen itse -> ks. biohiilen valmistaminen.

Myös kaupallisten grillihiilien käyttäminen on mahdollista.

Avotulta ei saa tehdä metsä- eikä ruohikkopalovaroituksen aikana. Maapohjasta eristettyjä grillejä ei katsota avotuleksi (ks. ote pelastustoimen nettisivulta alla). Käyttämällä grillihiiliä, Kaskinuotiota voi käyttää myös varoitusten aikana, grillinä. Vaikka Kaskinuotiossa voi valmistaa hiiliä itse, on käytännöllisintä käyttää kaupallisia grillihiiliä varoitusten aikana.

”Pelastuslain tarkoittamaksi avotuleksi ei katsota maapohjasta eristettyjä grillejä. Tiilisiä tai kivisiä tulisijoja, joista tuli ei pääse leviämään myöskään kipinöinnin vuoksi. Sekä edellisiä vastaavia laitteita, joista tuli ei voi päästä leviämään maapohjan kautta tai kipinöinnin vuoksi. Esimerkiksi tuulelta suojatut ja huuvalalla varustetut grillikatokset.” <https://pelastustoimi.fi/kotija-arki/tulen-kasittely/avotuli>

Kuten kohdassa sytyttäminen kerrottiin, opettelemalla polttaminen ja sammuttaminen siten, että hiilien ja tuhkan seosta kertyy palopesän pohjalle, saa hyvän hiilloksen grillaamista varten hyödyntämällä vanhoja (edelliseltä kerralta säästyneitä) hiiliä. Polttamalla pieni määrä sytykepuita ensin, hiilet sytyvät hehkumaan muutamassa minuutissa. Esim. makkarat saa helposti grillattua heti alussa. Kun ne on grillattu, voi puita lisätä liekkien ja lämmön saamiseksi. Jos grillattavaa on enemmän, alkuhiilloksen päälle voi lisätä kaupallisia grillihiiliä.

Hehkuvan hiilloksen voi sammuttaa asettamalla kannen nuotion (grillin) päälle. Näin osa palamattomista hiilistä säästyy seuraavaan käyttökertaan.

Vinkki: grillihiilet voi sytyttää ilman sytytysnestettä polttamalla aluksi pienen määrän ohuita puita (sytykepuita), puulastuja, tuohta tai muuta vastaavaa sytykemateriaalia hiilien päällä.

Biohiilen valmistaminen

Sytyttäminen tehdään aiemmin kuvatulla tavalla.

Poltettavan puumateriaalin pitää olla sopivan kokoista. Optimaalinen halkaisija on noin 2 – 4 cm. Ohuimmat (risut) soveltuvat hyvin. Yli 8 cm kannattaa halkaista kahteen tai useampaan osaan. Muuten ne jäävät keskeltä hiiltymättä (”raa’aksi”). Biohiiltä kannattaa tehdä erilaisista ylijäämä

puista (risuista, rangoista), siis sellaisista, joita ei yleensä käytetä polttopuuna vaikkapa takassa. Myös puhdas (maalaamaton, kyllästämätön) purkupuuhuuhuu soveltuu. Osittain lahonneesta puustakin syntyy biohiiltä.

Paras tapa on lisätä ohuita puita kerroksittain edellisen palavan kerroksen päälle. Puita ei sijoitella vierekkäin eikä mitenkään säännöllisesti, vaan hajalleen (harakanpesämäisesti). Tavoitteena on saada liekkikerros kattamaan koko tulipesän pinta-ala. Arvioi mistä kohdasta puuttuu liekkiä/puuta ja lisää siihen puu. Näin saat aikaiseksi ”liekkikannen” ja palavan kerroksen alle alkaa kertyä hiillosta. Jos syöttötahti on verkkainen, hiillosta kertyy vain vähän. Kun syöttötahti on optimaalinen (ja puut ovat kuivia ja sopivan kokoisia), palopesä täyttyy hiilloksella noin tunnin polton aikana. Jos syöttötahti on liian nopea, osa puista (etenkin suurihalkaisijaiset) saattaa jäädä hiiltymättä alemmissa kerroksissa. Optimaalisen syöttötahdin opettelu onkin tärkeää biohiilen valmistamisessa. Sen oppii nopeasti kokeilemalla.

Kun palopesä alkaa täyttyä hiilloksella (noin 10 -12 cm yläreunasta), kannattaa lisätä vain ohuempia puita (paksummat kannattaa syöttää aiemmissa vaiheissa, jotta ne ehtivät hiiltä ytimeen asti). Kun palopesä alkaa olla täynnä hiillosta (noin 5 – 8 cm yläreunasta), puita ei enää lisätä ja liekkien annetaan loppua. Kun liekit ovat loppuneet tai lähes loppuneet, hiillos sammutetaan vedellä. Valele runsaasti vettä hiilien päälle ja varmista lapiolla sekoittamalla, että hiilet ovat varmasti sammuneet. Huomaa, että hiili imee runsaasti vettä. Jos hiiliin jää kytä, se saattaa voimistua ja hiilet voivat palaa tuhkaksi, jos kannen jättää auki.

Kun hiilet ovat varmasti sammuneet, ne kannattaa ottaa pois palopesästä. Biohiiltä voi käyttää parhaiten siten, että lisää sitä kompostiin kerroksittain. Kompostin mukana se leviää kasvimaalle maanparannusaineeksi. Ennen kompostiin lisäämistä biohiili kannattaa murskata pieniksi (miehellään alle 10 mm) rakeiksi. Biohiiltä voi käyttää myös huussin kiihdykkeenä. Sekoita sitä esim. 50/50 suhteella muuhun kuivikkeeseen. Tämä on tarpeen, koska kuiva biohiili yksin pölyää paljon. Biohiillelle on paljon muitakin käyttökohteita. Niistä löytää tietoa netistä, esim. Ithaka-instituutin sivuilta <https://www.ithaka-institut.org/en/ct/99-Biochar-as-key-material-for-the-future-of-civilisation>

Risukeittimen käyttö

Risukeittimellä saa kätevästi lämmitettyä ruokaa ja kahvit keitettyä pienellä puumäärällä. Optimaalinen puun halkaisija on noin 1 – 2 cm. Nimensä mukaisesti se on tarkoitettu risuilla käytettäväksi. Puusilppu / -säleet, joita syntyy klapinteon yhteydessä, soveltuu myös hyvin.

Risukeitin mahdollistaa myös kokkaamisen siten, että on hiillos ja liekki samanaikaisesti käytössä.

Huolto

Kaskinuotiosta ei tarvitse poistaa tuhkaa (ja sen seassa olevia hiiliä) kovinkaan usein. Pohjalle kertyvästä tuhka/hiiliseoksesta on useita hyötyjä. Tuhka eristää lämpöä johtumasta alas maahan. Se auttaa osaltaan maksimoimaan hiilloksen ja palotapahtuman lämpötilaa. Tuhka

suojaa Kaskinuotion pohjaa korroosiolta. Jos kuitenkin tuhka pääsee kastumaan, se kannattaa tyhjentää mahdollisimman pian. Märkä tuhka edistää korroosiota.

Tuhkakerroksen paksuudella voi myös säädellä sitä, millä korkeudella nuotio palaa. Jos haluaa tulen palavan turvallisesti pesän pohjalla, kannattaa pitää tuhkakerros suhteellisen ohuena (esim. 5 – 10 cm). Jos taas haluaa tulen paremmin näkyväksi sivulle päin, voi antaa tuhkakerroksen kasvaa paksummaksi.

Kytevät hiilet säilyvät tuhkakerroksen sisällä pitkäänkin. Tätä voi hyödyntää nuotion sytyttämisessä. Kytyä voi säilöä tuhkan sisällä, kuten ennen tehtiin.

Tuhkaa voi tarvittaessa poistaa tuhkalapiolla tai muulla pienellä metallisella lapiolla tai kauhalla. Tuhka kannattaa aina siirtää ensin metalliseen, kannelliseen astiaan. Astiaa ei saa säilyttää rakennusten tai muun palavan materiaalin läheisyydessä.

Kaskinuotio on tehty rakenneteräksestä, eikä siinä ole mitään pintakäsittelyä (teräslevyissä on jäämiä varastorasvasta). Rakenneteräksen pinta ruostuu ajan myötä. Kauneus on katsojan silmässä; ruosteinen pinta on toisaalta kaunis. Tasainen pintaruoste ei ole ongelma kestävyyskannalta. Jos tulipesän suojaa kastumiselta kannen avulla aina, kun nuotiota ei käytetä, se kestää normaalia yksityiskäyttöä vuosia. Kaskinuotiota ei ole haluttu maalata ekologisista syistä; synteettiset maalit kuormittavat luontoa eivätkä poista korroosiota. Maali ei sovellu tuotteeseen, jossa on korkeita lämpötiloja. Maalattu, osittain ruostunut tuote ei ole kaunis! Jos haluat itse suojata ulkokuorta, voit käyttää luonnonmukaisia aineita, kuten vaikkapa pellavaöljyvernissaa. Käsittely pitää uusia aika ajoin, mutta uusiminen on helppoa. Ritilätasot voi ”rasvapolttaa” rasvapolttoon sopivilla öljyillä tai rasvoilla.

Vinkkejä

Kantta voi käyttää tuulisuojana asettamalla se pystyasentoon suojakuoren ja tulipesän väliin jäävään rakoon. Kannen asento on sama kuin pelikorteissa *ruutu*; nurkat ylös, alas ja sivuille.

Kantta voi käyttää laskutasona jos yhden reunan asettaa suojakuoren yläreunan varaan ja toisen reunan alle laittaa esim. sopivan pölyn tai vastaavan tuen.

Turvallisuus

Kaskinuotiota tulee aina käyttää palamattomalla alustalla; soralla, kiveyksellä tai laatoituksella. Palamattoman alustan pitää ulottua riittävän etäälle nuotiosta, jotta räiskyvät kipinät eivät aiheuta maastopalon vaaraa.

Kaskinuotiota ei saa käyttää metsä- tai ruohikkopalovaroituksen aikana. Käyttöä ei suositella tuulisella säällä, koska kipinät voivat lentää kauas nuotiosta. Kantta voi käyttää osittaisena tuulensuojana. Kannen voi pujottaa suojakuoren ja tulipesän väliin jäävään rakoon. Kansi ei poista tuulen aiheuttamaa vaaraa kokonaan.

Kaskinuotiota ei saa sijoittaa lähelle rakennuksia tai muita palavia kohteita. Minimietäisyys rakennuksiin on 8 metriä, suositeltava etäisyys vähintään 10 metriä tai enemmän. Oman kuntasi järjestysäännössä voi olla muita määräyksiä avotulen sijoittamisesta ja käytöstä. Selvitä ne ja noudata niitä.

Älä jätä nuotiota vartioimattomana palamaan. Aseta aina kansi nuotion päälle, kun poistut paikalta. Nuotio syttyy nopeasti uudelleen, kun avaat kannen.

Kun lopetat nuotion käytön, varmistu, ettei kyteviä pesäkkeitä ole muodostunut lähiympäristöön.

Nuotion metalliosat voivat olla kuumia. Käytä suojakäsineitä käsitellessäsi nuotion osia. Varoita pieniä lapsia etukäteen kuumista pinnoista. Jos käytössäsi on malli, jossa ei ole suojakuorta, huomioi, että tulipesän pinnat ovat erittäin kuumia ulkopuolelta. Tällöin suositellaan nuotion verhoilua esim. luonnonkivillä.

Noudata varovaisuutta sulkiessasi kannen. Katso turvallinen tapa sulkea kansi kohdasta sammuttaminen.

Noudata yleistä varovaisuutta avotulen läheisyydessä. Liekit voivat käyttäytyä ennakoimattomasti, etenkin tuulisella säällä.

Polta Kaskinuotiota kuten kohdassa polttaminen opastettiin, jotta savun aiheuttamat terveyshaitat minimoituisivat.

Jos käytössäsi on suojakuoreton malli, huomaa, että jos säädettävän ritilän päällä on painava kattila tms., koko nuotio saattaa keikahtaa, jos ritilä käännetään liian kauas ulos nuotion päältä. Suositeltavaa on kiinnittää nuotio alustaan. Suositeltavaa on reunustaa nuotio esim. kivillä tahattomien kontaktien ihmisen ja kuuman pinna välillä välttämiseksi.

Toivomme nautinnollisia nuotiohetkiä Kaskinuotion ympärillä!

Jos on kysymyksiä, kehitysideoita tai muuta palautetta, ota yhteyttä asiakaspalvelu@innovaatiopalvelu.fi